

Τ Ο Κ Υ Μ Α

ΑΙΩΝΙΑ γάνεται και σβύνει
 Στο ποθητό του τ' άκρογιάλι
 Και άφρογάλαο, έλαφρό
 Ξανάργεται και σβύνει πάλι.

✽

Λέει χιλιάδες μυστικά
 Στο ποθητό του τ' άκρογιάλι·
 Φεύγει λιγάκι κ' έλαφρό
 Ξανάργεται και λέει πάλι:

(1899)

— Τέτοια ζωή όνειρομένη
 Άγαπητό μου άκρογιάλι
 Κανείς θεός πρίν τήν ζηλεύση
 Άς τήν χαρούμε... έλα πάλι.

✽

Και γέρνει, γέρνει άπαλό
 Για να φιλήση τ' άκρογιάλι·
 Και σβύνει ήρεμο, έλαφρό
 Στην ποθητή του τήν άγκάλη.

Κ. Σ. Γ.

